

Előfizetési árak:

Egy évre . . . 6 frt — kr.
Fél évre . . . 3 frt — kr.
Negyed évre . . 1 frt 50 kr.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Kürzaparti-utca 31. szám,
hova a lap szellemi részét
illető közlemények, előfizetési
pénzek is küldendők.

SZENTESI LAP

POLITIKAI ÉS VEGYES TARTALMU KOZLÖNY.

Hirdetések árát

valamint nyílt-terti közleményeket kiadó-hivatalunk méret szerint olcsón számít.

Egyes példányok kaphatók: nyomdánkban, Stark N. és Untermüller E. könyvk.-ben számonként 5 kért. Kéziratok vissza tartatnak.

Megjelenik hetenként háromszor:

vasárnap, szerdán és pénteken
a kora reggeli órákban.

Szerkesztésért felelős:

SIMA FERENCZ.

Lapunk megrendelhető:

a kiadó-hivatalban és lapkihordóink útján
kik az előfizetési pénzeket is felvehetik.

A vádlottak padjára.

A telhetetlen és kapzsi embereket ezzel a mondással szokták jellemezni: „Ha a kisujjadat mutatod neki, az egész karodat kívánja.”

Nos, ez a mondás betűszerinti értelemben ráillik Magyarország mostani belügyminiszterére, a zsarnokságban telhetetlen és erőszakosságban páratlan Perczel Dezsőre, aki a gyűlöletes Bonyhádi és Protiman nevet is méltán viseli.

Ez az ember, aki a tolnavármegyei szolgabírószághól stréberkedte föl magát a belügyminiszteri székbe, mihelyt kitapasztalta, hogy a szolgalelkű többség és az ügyefogyót ellenzők egy ökölnyi rést engedett útni a negyvennyolcadiki törvényhozás egyik legnagyobb jelentőségű alkotásán: a sajtószabadságon, rögtön a kezébe ragadta a romboló csákányt s a kicsiny résből egy pillanat alatt tátongó űrt csinált. Vágott olyan ajtót a sajtószabadságon, amelyen kényelmesen behatolhat a reakció, hogy szentségtelen kezeivel megfojtsa az önálló kritikát és független közvéleményt.

Rendeletet intézett ugyanis a törvényhatóságokhoz, hogy a nép között szétosztogatott rópiratok terjesztését a legszigorubbán ellenőrizték, a rópiratokat konfiskálják el és azok terjesztőit büntessék meg.

Persze, van annyi ravaszág a kegyelmes urban, hogy vakmerő tulkapását olyan színben tünteti föl, mintha csupán a szociálista sajtótermékek terjesztését akarná megakadályozni. De minden okos ember tudja, hogy a belügyek csőze egy tesz, mint a kancsal mézárós: nem oda vág, ahova néz. Látszólag a szociálisták ellen indítja ugyan a hajtóvadászatot, de bizonyára el akar pusztítani minden ellenzéki sajtóterméket, amely koppinak hajtásába kerül.

S még ha igaz volna is — ami különben csak világbolondítás — hogy itt csupán a szociálisták üldözéséről van szó, akkor sem szabad ezt eltűrni. Mert ha Perczel Dezső nem éri is föl ésszel, minden okos ember tudja, hogy eszméket és azokon alapuló mozgalmakat erőszakos rendszabályokkal elnyomni nem lehet; sőt a durva önkénykedés csak olaj a tüzre. Eltekintve azonban ettől, nem lehet és nem szabad eltűrni, hogy egy miniszter, a zsarnokok dőlyfősségével és korlátolt elméjük vakmerőségével rendeleti uton felfüggeszse egyik sarkalatos alaptörvényünket.

Már pedig a szóbanforgó rendelettel Perczel Dezső egyszerűen hatályon kívül helyezte az 1848 évi 18-ik törvénycikket, melynek 1. §-a szakasza akként szól, hogy gondo-

latait sajtó útján mindenki szabadon közölheti és terjesztheti.

No hát azt, hogy egy hazafiatlan kormány, a megvásárolt többség asszisztenciája mellett, törvényhozási uton eladja az országot, — vérző szívvel bár, de mégis ellehet szivelni. Ámde nyomorultak és alávalók volnának, ha eltűrnék azt, hogy egy zsandárminiszter kénye-kedve szerint fölrugdossa az élő törvényt.

Erre már nem kötelezték magukat a hirhedt paktum bölc alkotói; sem Kossuth Ferencz, sem Komjáthy Béla, sem Polónyi Géza, sem Apponyi Albert. Ha tehát a hazafiságuk és kötelességérzetnek egy parányi szikrája ég még a lelkükben; ha jobban tisztelik a törvényt és jobban szeretik a szabadságot és jogot, mint a saját kényelmüket, akkor az országgyűlés megnyitásával minden erejüket összpontosítják arra, hogy Perczel Dezsőt, ezt a Muszkaországból ide szakadt kozákhutnant, a legkiméletlenebb eszközökkel, a legmesszebb menő ostrommal kiugrassák a miniszteri székéből.

Lehetetlen tenni egy minisztert könnyű dolog. Bonyhádi urat lehetlenné tenni pedig csak gyerek játék.

„A vádlottak padjára veie”, ez legyen a jelszó. S ha a vád alá helyezési indítványt leszavazza is a zsoldoshad, annak a vitának fürgetege, amelyet az ellenzők Perczel fejére zudít, menthetetlenül viasszodorja őt oda, a honnét jött, a — semmiségbe.

A felekezetenküliek ellen.

A lapunk múlt számában „Veszedeles mozgalom” cím alatt közölt cikk megjelenésével egyidejűleg érkezett híre annak, hogy az ország más vidékén is jelentkezik a — „periculum in mora.”

A felsőbaranyai ev. ref. egyházmegye ugyanis a napokban tartotta gyűlését a Harkányi fürdőben Szilágyi Dezső világi és Dányi Gábor esperes egyházi elnökök vezetése alatt. A közgyűlést különösen az egyházpolitikai törvények és a felekezetenküliek kérdése foglalkoztattak. Dányi esperes hangsúlyozta beszédében, hogy a felekezetenküliek behozatala a református egyházra nagyon káros hatással van. A hívek nagy tömege ugyanis szabadulni akarván az onterhek alól, melyeket egyházuk ró rajuk, megtagadja vallását és felekezetenkülivé lesz. Azon a vidéken például a lelkesek javadalmazását a hívek természetben, gabonában, tóban, borban stb. szolgáltatják. Ez az elavult fizetési módszer nemcsak a híveknek terhesebb, de a papokra nézve is hátrányos. Mindenekelőtt tehát sürgeti, hogy a papi fizetéseket rendezzék, a hívek által fizetendő adókat pedig szűkítsék azok teherviselési képességéhez.

Ezután Szilágyi Dezső szólott. Nem helyesli, hogy sokan azzal az eszmével foglalkoznak, hogy a lelkeseket az állam fizesse. Mi lenne akkor a református egyház feltett függetlenségéből! Olyannak találja ezt a gondolatot, mintha valaki azzal biztatná a magyar polgárokat:

— Nem kell többé adót fizetnünk, majd gonjoskodik a muszka czár az ország költségéről.

Az államtól nagy segítséget ne várjanak, folytatta Szilágyi, mert az legfeljebb a csekélyebb javadalmazású lelkesek fizetését fogja megjavítani. Végül azt ajánlja, hogy több község képezzen egy eklézsiát és akkor jóval könnyíthetnek egymás terhein.

Az egyházmegyei közgyűlés elhatározta, hogy küldöttséget meneszt memorandummal a miniszterelnökhöz és a kultuszminiszterhez az államszegély elnyerése végett. A felekezetenküliek ellen a következő szigorú rendszabályokat hozták:

1. A felekezetenküliektől kereszttség és urvacsora megtagadandó s ezek, mint a kereszttség tanui sem szerepelhetnek.
2. A templomból ugyan ki nem tiltatnak, de csak mint vendégek, előbbi helyekre való minden igény nélkül foglalhatnak helyet, ott, ahol éppen helyet találnak.
3. Haottjaik felett egyházi funkciót teljesíteni vagy azokra harangoztatni semmi árért sem szabad. (Azokra, kik más vallásban születtek s nevellettek, továbbra is harangoztatnak.)
4. A temetőbe csak külön helyen temetkezhetnek.
5. Iskolás gyermekeik az iskola- és tanító-fenntartás egy gyermekre eső aránylagos összegét tartoznak az egyház pénztárába befizetni.

A felsőbaranyai ev. ref. egyházmegyének ez az erélyes határozata országsszerte nagy feltűnést fog kelteni, Erdekes hogy ezen a gyűlésen Szilágyi Dezső elnökölt, az egyházpolitikai reformok megalkotója és a felekezetenküliek elvének emlékezetes sikerű védelmezője. Még érdekesebb, hogy Szilágyi Dezsőnek egyetlen szava sem volt a saját alkotása védelmére.

Szomorú elégtétel ez nekünk, akik kezdetől fogva kárhoztattuk és épen protestáns szempontból a leghatározottabban perhorreszkáltuk a híres egyházpolitikai törvényeket. Akkoriban reakciónarúusoknak és klerikalusoknak neveztek bennünket, s ime alig pár év múlva a legszajásabb liberálisok hintik a fejükre a hamut és jajgatnak keserves bűnbánattal.

Sajtóperünk.

Bizonyára még élénk emlékezetében van olvasó közönségünknek az a sajtóper, mely lapunk szerkesztője ellen a temesvári sajtóbírószághól előtt nem régiben folyt le. A védő tiszttét tudvalevőleg a főszerkesztő, Sima Ferencz országgyűlési képviselő töltötte be, s lényes védbeszédének hatása alatt a temesvári esküdtszék — amelylyel soraiiban a függetlenségi és 48-as pártnak egyetlen egy tagja sem foglalt helyet — fölmentő ítéletet hozott, ezzel elismervén annak a támadásnak a jogosságát, melyet lapunk szerkesztője a méltatlan üldözés miatti érzett fölháborodásában, a szegedi törvényszék és a szegedi kir. ítélő tábla ellen intézett.

A fölmentő ítélet ellen — mint utólag értesültünk — a temesvári kir. ügyészség semmisségi panaszt adott be, minek következtében az ügy a királyi kuria elé került; ahol azonban a semmisségi panaszt elvetették, s így az esküdtszék fölmentő ítélete most már jogerőssé vált; ami annyit tesz, hogy a

szegedi törvényszéken és királyi táblán lemoshatatlanul rajta száradt az a nem nagyon bizelgő jellemzés, amelyet szerkesztőnk az ő eljárásukat annak idejében megbélyegezte.

A kuria határozatáról a „Magyarország” szerdai száma a következő közleményben ad hírt:

A „Szentesi Lap” sajtópöre. Pintér Gyulát, a Szentesi Lap felelős szerkesztőjét a szegedi törvényszék annak idején sikkasztás miatt vád alá helyezte, mit az ottani tábla is helybenhagyott. Pintér Gyula annakelőtte községi-jegyző volt Református-Kovácsházán s e hivataláról önként köszönt le. A szegedi törvényszék vádhatározatában ennek dacára az foglaltatik, hogy Pintérét szolgálalából úgy bocsájtották el, mikor 250 frt örökváltási összeget a felektől átvett s azt az adóhivatalba beszolgáltatni elmulasztotta. A Szentesi Lapban Pintér kemény támadást intézett a szegedi törvényszék ellen, melynek vádhatározata nem más, mint szemenszedett hazugságok láncolata, mert a 250 frtot nem ő, hanem a község pénztárosa vette át a felektől. A szegedi kir. ítélőtábláról pedig azt írta, hogy a közigazgatási hatóság eszközevé süllyedt.

A főügyészség pörbe fogta Pintér Gyulát, az igazságügyminiszter pedig a pör elbírálására a temesvári esküdtszékkel delegálta.

Az esküdtek a cikkírókat nem vétkeznek nyilvánították, mire a sajtóbírószék felmentő ítéletet hozott. A királyi ügyészség semmisségi panaszt nyújtott be. A királyi kuria I. büntető tanácsa kedden Székely Ferencz dr. refelása alapján a semmisségi panaszt elvetette.

*

Ennek a pörnek tehát vége van. Várjuk már most, hogy tisztelt ellenségeink találkonysága miféle új hajszát fundál ki?

Amint mi ismerjük őket, nem sokáig kell várakoznunk. Hanem azért — „a k a r a v á n h a l a d.”

Az ifjuság megrendszabályozása. Bánffy szerette a magyar ifjuságot. De csak felelelesen. Szerette, ha az ifjuság népszerűségét vetette latba a kormány mellett és ha kocsit húzott. Tudniillik olyan kocsit, amelyben valamelyik pécsovics miniszter telepedett meg előzőleg.

De viszont nem szereti, ha tiltakozni mer a kvóta ellen. Mert ha az ifjuság ovációzik a kormány mellett, ez nem politika, csak „ifju lelkésedés”; ellenben, ha szabad akarattal meri nyilvánítani és felemeli szavát az ellen, amit fogszikorgatva van joga emlegetnie akármelyik napszámossal is: a kvóta ellen, akkor az már politizálás, amely szigorúan tilos az ifjuságnak. Ime, a leg-egyszerűbb elmélete a politikának.

A kormány el akarta hallgattatni az ifjuságot és azt hitte, hogy ez igen egyszerű dolog. Csak fel kell oszlatni a diákszövetséget. Meg is tette. No ez elég egyszerű módszer volt. Tehát ezentul az ifjuság néma lesz, mint a hal. Ledőlhet a Sion hegye, de az ifjuság azért hallgatni fog. És pedig azért, mert nem gyűlöszhetik.

Hanem valami mégis kétségessé teszi a kormány okoskodását. Lám ezernyolczszáznegyvennyolcz márczius tizenötödikén is tett valamit a magyar ifjuság. Olyas valamit, amitől még most is borsózik a német sógor háta.

Pedig hát akkor sem verődött az ifjuság először valami belügyminiszteri jóváhagyással megalkotott szövetségbe. Nem jegyzőkönyveztek és nem veszekedtek. Sohol sem találjuk nyomait, hogy Petőfi Talpra magyarja valami közgyűlési határozat ered-

ménye lett volna. Hanem azért elég gyújtóvers volt és nem tévesztette el a hatást.

Es most, most talán szükségé van az ifjuságnak közgyűlési határozatra, ha szabad véleményét akarja nyilvánítani? Legyen nyugtalan a miniszterelnök ur, eddig sem a diákszövetség törte a borsot az orra alá, hanem a magyar ifjuság. És a szakszövetséget megsemmisítheti, de él az ifjuság! Él és hatalmas, mint volt egykoron.

A bihari ezredévi emlék.

Nagyváradhoz közel fekvő Bihar községben ünnepeket ültek csütörtökön. A községtől mintegy két kilométernyi távolságban fekszik az ugynevezett „földvár” melyhez a hagyomány a honfoglalás egyik epizódját fűzte. Igaz ugyan, hogy a történelvtudomány meglehetősen kegyetlen módon rombolja szét azt az emléket, melyre a jó bihariak olyan büszkék, de elvégre is ott, a hol hazafias emlékek megalkotásáról van szó, nem szabad a minuciózus történettudás álláspontjára helyezkednünk.

Az említett földvár négyzetalaku, a falaknak maradványai pedig körülbelül három ölnyi magasságúak. Ehhez a földvárhoz fűződik a Mén Maróth mondája, bár mint mondát sem akarják már ma a Mén Maróth leánya és Árpád fia, Zsolt közötti házasságot elfogadni. Mindössze csak a marész képzőművész Anonymus emlékezik meg erről a történetről, máshol ennek semmi nyomát sem lehet találni. Anonymus szerint ugyanis 896-ban, midőn a magyarok a szep Tiszántult elfoglalni kezdék, Mén Maróth Bihar várában tartózkodott, de a midőn meghallotta, hogy jönnek a magyarok Őcsőb és Velek Árpád legvitézebb vezéreinek vezetése alatt, jónak látta megfutamodni és ekkor az Ifgon-erdőbe menekült.

A magyarok azután Bellarad vára alá szálltak, a hol csakhamar elbantak a bogarokkal. A büszke Mén Maróth engedett. Elküldötte követeit, hogy békét kérjenek és Árpád, ki Csepel-szigeten tartózkodott, kegyes volt Mén Maróth iránt, sőt beleegyezett abba is, hogy fia, Zsolt, elvegye a szépséges bolgar bajadont, Mén Maróth leányát. Mén Maróth ezután lovabarra is megtértotta Bihar várát.

Ebből a históriából vajmi kevés igaz és úgy látszik, hogy csak a magyar dinasztianak a közérdekel való összeköttetéseit tükrözi vissza. Mén Maróth sem lehet más, mint Szvatopluk atyjának öse, Marout, de most, amikor még mindig benne vagyunk az ezredéves fönállás örömmámorában, nem bocsájtunk az ezredéves történeti kutatásokba és Anonymus állításainak czafolásába. Hiszen azt akarjuk, hogy minél több alkotás és emlék hirdesse a magyar ezredéves küzdelmet, buját és örömet.

A jó bihariak sem temetkeztek sárgult fölön-sokba. Rigó Ferencz, ez a tetőtől talpig hamisítatlan magyar képviselő sem fogott történeli tanulmányokba, midőn elhatározta, hogy e helyen ezredéves oszlopot fognak emelni. A bihari kicsiny társadalom megmozdított minden követ, Rigó Ferenc is járt-kelt, de a szükséges összeg csak lassan gyűlt egybe. Bihar megye azonban nem fukarkodott és lehetővé tette, hogy végre elkészüljön az oszlop, melyet csütörtökön lepleztek le. Az emlék a földvárban készített dombon áll és messzre elharszik. Alekja négyyszögű és felfelé kúcsucosodó. Tetején turulmadár van, mely aranykardot tart szájában. Ezt Crouy Chanel gróf készítette, aki tudvaleg az Árpád család ivadéka. A leplezésre több országgyűlési képviselő érkezett Biharra; Bihar megye küldöttségileg képviseltette magát a leplezési ünnepélyen, amelynek lényeg szamos küldöttség emelte.

A kormány — persze — távolmaradásával tündökölt. Mert hát ebben az országban a hivatalos köröknek mindent szabad ünnepelni, csak azt nem, ami — magyar.

Helyi és vegyes hírek.

— **A város kegyelele.** A városi tanács — dr. Lakos Imre polgármester kezdeményezésére — Horváth Gyula emléke iránt táplált kegyeletének szép tanujelét adta

azzal, hogy a gyászestet alkalmából rendkívüli közgyűlésre hívta össze a képviselőtestületet. A közgyűlésre szóló meghívó a következőképen hangzik:

2619 Szentes város tanácsától.
T. 1897.

Meghívó.

Szentes város képviselőtestülete, a megboldogult néhai **Horváth Gyulának**, Szentes város felejtethetlen érdemű diszpolgárának 1897. évi augusztus hó 19-én történt elhunyt felett érzett gyászának, a nagy férfi érdemei iránti tiszteletének és emléke iránti kegyeletének nyilvános kifejezésére, 1897. évi szeptember hó 6-án délelőtt 10 órakor a Kurczántuli közgyűlési teremben

rendkívüli közgyűlést

tart, melyre nagyrabecsült Czimedet tisztelettel meghívjuk.

Kiváló tisztelettel

Szentes város tanácsának 1897. szeptember 2-án tartott üléséből

Dr. Lakos Imre,
polgármester.

— Sima Ferencz beszámolója.

Sima Ferencz, Szentes város országgyűlési képviselője, f. hó 12-én — vasárnap — délelőtt 11 órakor tartja meg beszámoló beszédét a Kossuth-térnek a református templom melletti részén. A beszámoló elé — mely fölfogja ölelni az imént lefolyt viharos parlamanti ciklus eseményeit és tanulságait — nagy érdeklődéssel tekint a közönség.

— A 48-as kör nyári mulatsága

A Sima Ferencz elnöklöte alatt álló szentesi 48-as népkör abból az alkalmából, hogy elnöke: Sima Ferencz országgyűlési képviselő f. hó 12-én beszámoló beszédet tart, ugyanazonnap este nyári mulatságot rendez a Széchenyi kert Delelő vendéglőjében. A mulatságra szóló meghívókat a vigalmi bizottság a napokban küldi szét.

— **A város költségvetést a háztartási szakosztály megállapodásai értelmében már átdolgozta a főszámvevő.** Mint már jelentettük, a jövő évben a mostaninál kisebb lesz a községi adó. Az idén ugyanis a földadóra 78, egyéb adókra pedig 89 százalék esik; ellenben a jövő évre a földadóra 74, egyéb adókra 85 tehát 1 százalékkal kevesebb van előirányozva. Legközelebb különben az egész költségvetést részletesen ismertettük.

— **„Koczkakó vagy makadám?”** Ez cím alatt megjelent közleményünkre a vármegye félhivatalos lapja a régi durva hangon fõrmed reánk, rosszakarattal és egyéb hasonló dolgokkal vádolván bennünket. Mostarában bigdagság lakozott a másik térborban, s már már azt hittük, hogy a brutális modort száműzte onnét valami jóízű szellem. Látnak hogy cslódnunk, mert imhol megint csattog a régi durva hang és tajtékzik a vad szenvedély, mihelyt a csiklandós bőrv vármegyei kormányzatot érinteni merészeltük. No de nem tesz semmit. A félhivatalos durvaságait megszoktuk és megvetjük. Punktum. A fő dolog az, hogy félhivatalosan tudára adtatt mindenkinek, hogy a szentes-vásárhely; műut átkelési szakaszát vagy félkoczkakóval, vagy a s z f a l t-makadámmal akarja burkoltatni a vármegye. E szerint forrásunk, amelyből minapi ciklünk anyagát merítettük, csak egy szócskában tévedt; abban ugyanis, hogy a s z f a l t-makadám helyett egyszerűn makadámot mondott. Ha csakugyan maliczia vezetne bennünket, könnyű volna ráfogni, hogy ezt a lényeges különbséget képező szócskát a mi fölszólalásunk csikarta ki. De mi — ha szászor demagógoknak neveznek is bennünket — nem pályázunk a publikum fölövalására, hanem meglegyszünk a kapott fövilágosítással és örvendetes tudomásul vesszük azt.

— **Félrendszabály.** Nem nevezhetjük másnak azt az intézkedést, melyet a rendőrség a görgős táján fölfedezett veszett macska garázdálkodása után fogantatosított, bölcsen elrendelvé, hogy a kórhaz

szomszédságában található macskákat ki kell irtani. Először is ezt a rendeletet csak feliből — harmadából hajtották végre, mert az asszonyok a legtöbb-háznál elrejtették a macskát a kiirtással foglalkozó közegek elől, amire a rendőrség szemet hunyt. Másodszor pedig — tisztelt rendőrség — nem elég ám csak a kórház tájékán levő macskákat kipusztítani, mert a macska a harmadik-negyedik utcába is el szokott csatangolni, s így majdnem biztosra vehető, hogy a veszett macska, a környékbeli fajronkai és talán a kutyák közül is többeket össze-mart. Ha tehát alapos óvintézkedéseket akar tenni a rendőrség, akkor az irtóhadjáratot több utcára is ki kell terjeszteni; mert hogyha azon a tájon újabb szerencsétlenség fordul elő, a legsúlyosabb felelősség fogja terhelni a rendőrséget.

— **Rablók a templomban.** Szeptember hó 1-ére viradó éjjelen valami ismeretlen jómadar betört a helybeli zsidó templom ablakát és azon bemászott. A templomba a perselyt feltörte és abból nagyobb-részt 20 filléresekből álló mintegy 10 forintot elrabolt és az éj leple alatt odább állt. A rendőrség körözi a betörőt.

— **Verekedő cigány asszonyok.** Özv. Bodor Jánosné panaszt emelt a rendőrségnél Matyi Mária cigány asszony ellen, hogy ez őt az utcán megtámadta és a kezében levő bögrét a fejéhez vágta, s végül pedig a legcsufosabb kifejezésekkel illette. A rendőrség áttette az ügyet a fenytő bíróságához.

— **Országos vásár.** Szabadszállás községben az országos vásár f. hó 12-én tartatik meg. Sertések felhajtása tilos.

— **A kis lottó halála.** Az osztályorsjáték behozatalával a pénzügyminiszter lasankint beszűnteti a budai, nagyszabedű és temesvári húzásokot. Legelőször a temesvári lottó szűnik meg, hol az utolsó húzást szombaton tartották meg és ezután téteket nem fogadnak el. A miniszter a lottóvédéki tisztviselőket részben az állami jószágok kezeléséhez, részben a sőtjövédékhez osztja be.

— **A miniszter megbízottja.** A vidék számos városát meglátogatta egy Herceg Sándor nevű ember, aki a családnak egészen új módjával fosztja meg a hiszekény embereket pénzüktől. A kereskedelmi miniszter tejlathalmu megbízottjának mutatta be magát mindenütt és mint a londoni és párisi kiállítás magyar osztályának főnöke a tehetősebb iparosoktól és kereskedőktől kiállítási czélokra különböző ürügyek alatt pénzt csalt ki. A kereskedelmi miniszter kijelenti, hogy ő senkit sem bizott meg kiállítás szervezésével, mert az idén nem is lesz sehol újabb kiállítás.

— **Merénylet Vilmos császár ellen.** Brüsszelből telegrafáltak hogy a rendőrség nagy csendben letartóztatott egy német anarkistát, a ki Vilmos német császár ellen merényletet akart elkövetni. Daubenspeck Gusztáv a neve az anarkistának, a ki csak néhány nap előtt érkezett Németországból Brúzelebe. A rendőrség azt is kiderítette, hogy Daubenspeck Londonban is élt sok ideig s az anarkistákkal allandó összeköttetésben állott. Egy német ember hívta fel a rendőrség figyelmét a merénylőre, a ki előt ismertetess volt a merénylő terve, sőt azt is tudta, hogy Daubenspeck a merénylet elkövetése céljából Németországba akart utazni.

— **A borosjenői Ubrik Borbála.** Megbőbentő eset foglalkoztatja — a mint tudósítónk írja — a borosjenői lakosságot, mely, ha minden részletben igaz, méltán hívja ki a bűnösökre az igazságszolgáltatás szigorát. Delemarián Gyumu aranyági lakos alig egy éve vette feleségül Dehelán Perszida ternovai leányt. Miért, miért nem tudni, de rossz életük volt. Utóbb, mikor már gyermekük lett, a viszony közöttük a helyett, hogy szorosabbara kapcsolódott volna, még lazább lett. Végül a férj és az após, Delemarián Mihály ráfogták a fiatal 20 éves asszonyra, hogy rossz betegségben szenved. Bezárták egy sötét kamrába a házi majorság közé és ott tartották nyolcz héten keresztül. Ez idő alatt a szerencsétlen aszonyt egy a férj, mint az após folyton ütötték-verték, ugyanarra, hogy az a jobb kezére teljesen nyomorék lett. Iabára bema, a sérüléseknél száraz annyira meggy, hogy az orvosi vélemény szerint folyógyulladásához több hónap szük-ségeltetik s akkor sem tudható, hogy nem marad-e egész életére nyomorék. Mintegy nyolcz hétig volt már elzárva a szerencsétlen asszony, mikor a férj és após csecsemőjével együtt az utcára kidobták, a hol egy sóvény alatt húzódott meg addig, míg onnan Birlea György ternovai lakos, ki kocsiával Aranyagon járt — összeszedte, s kocsijával rakva, haza vitte Ternovára szülei házához, a hol most dr. Altschul Henrik járóorvos kezeli. A megkínzott és nyomorékka tett nő följelentette férjét és apósát s a vizsgálattal ez ügyben Vamossy Mihály borosjenői kir. vizsgálóbíró fogja folytatni.

— **Vérboszu.** Horvátország Pecsetna községének határában, a minap vérengzés történt. Aksics Czvetan birkapásztör békésen legeltette a nyáját. Jött a földije Vojnovics Iván, kivel már régebb idő óta haragot tartott. A két pásztör hosszabb czivakodás után végre is fokosra ment s viaskodás közben Vojnovics úgy találta fejbe útni ellenfelét, hogy az holtan roskadt a legelő füvére. Azután, mint aki jól végezte dolgát, haza ment és átúnt a szomszédába az öreg Aksicsnak, hogy odakünn a pusztán agyonvágta a fiát, mert az megsértette. Az üzletet meghallotta a szerencsétlenül jart pásztör két fiúve, Szevo és Miklós is. Kést ragadva átmentek Vojnovicshoz s azt a saját házában ügyszólván darabokra vagdalták. A faluban másnap két temetés volt, a vérboszut álló fiúveket pedig még azzap este vasra verve kísérték a csendőrök a börtönbe.

— **Harcz a gyermekért.** Szomorú tragédia utolsó jelenete játszódott le a napokban Bécs közelében levő Berchtoldsdorfban. Egy Lipka János nevű hetven esztendő háztulajdonos villájában ötször sűtötte el revolverét vejére, dr. Sonnenschein Keresztély Márton harminczhárom éves mariahilfi orvosra. Az egyik golyó az orvos nyakát érte és kissé megsebesítette. Dr. Sonnenschein születésre magyar. Apjának, aki nyugalmazott tanító, kiskereskedése van Temesvárott, öcsöce, dr. Sugár Tivadar ugyanott ügyvéd és városi bizottsági tag. Sonnenschein Magyarországon végezte középiskoláit. Az orvosi tudományt eleinte a bécsi egyetemen hallgatta, később Prágában, ahol kitüntetéssel képesítették orvosdoktorának. Amikor visszatért Bécsbe, az Allgemeinem Krankenhaus második orvosa lett. Akkortájt, körülbelül öt éve lehet, megismerkedett Lipka János gazdag háztulajdonos tizennyolcz éves leányával. Belézeretett és megkérte a kezét. Az öreg Lipka azonban beleegyezését attól tette függővé, hogy a fiatal orvos kikeresztelkedik. Amikor ez megtörtént, a házasságnak mi sem állott útjában. A fiatal pár boldogsága nem tartott sokáig. Egy esztendői pör patvarkodás után az asszony kis fiával elhagyta az urát és szüleihöz ment lakni. Sonnenschein hasztalanul békítette nejét, nem bírta rábírti, hogy visszaterjen hozzá. Végül apósával azt az egyezséget kötötte, hogy kétszer hetenkint meglátogathatja gyermekét. Ezek a látogatások ismét összekocczanasokat provokáltak az após és a vő között. A dolognak az lett a vége, hogy az asszony apjának ösztökölésére ura ellen megindította a válópört. Sonnenschein raállott volna a válásra, csak hogy az osztrák bíróságok kompetenciáját nem akarta elismerni. Hiszen az osztrák polgári törvénykönyv értelmében fia négyéves koráig anyai hatalom alatt lett volna, az egész hozományt vissza kellett volna adnia. Ennek következtében azt a kérvényt intézte a magyar igazságügyminiszteriumhoz, hogy neki, mint Bécsben lakó magyar állampolgárnak, válópörében delegálja a temesvári királyi törvényszéket. Amikor a pör megindult, kiderült, hogy Sonnenschein atyja, noha negyven éve tanítóskodott Magyarországon, nem szerezte meg az állampolgárságot és még mindig morvaországi illetőségű. Ez a kudarc nagyon le-sújtotta az orvost, aki attól tartott, hogy fiát most teljesen elvonják és elidegenítik tőle. Gyakrabban járt ki apósának berchtoldsdorfi villájába, hogy gyermekét láthassa. Tegnapelőtt éjjel után megjelent a neubau rendőrség és elmondotta, hogy apósa orvul meglötte. Egy odahívott orvos kivette nyakából a golyót és bekötözte a sebet. A beteg állapota az éj folyamán annyira megjavult, hogy másnap reggel már kisértelhető. Az öreg Lipka ellen megindították a vizsgálatot. Sonnenschein, aki a császár-varosban törhetetlen harciosa a magyarság ügyének, Budapesten is sokan ismerik. A millenáris kiállítás idejében ő rendezte a bécsi szabadelvűek egyesületének budapesti kirándulását.

— **Megfulladt egy kalászon.** Würzburgból telegrafáltak, hogy Feutisch báró huszárkapitány, gazdag földbirtokos, egy seta alkalmával buzakalászt vett a szajába és ez oly mélyen lecsuszott a torkán, hogy fulladozni kezdett. Az előhívott orvosok fardozásai és operációi eredménytelenek voltak, a teljesen egészséges ember rövid idő múlva meghalt.

— **Ahol nincsenek háziállatok.** Japán az egyetlen ország, ahol nincsenek háziállatok. A japánok nem esznek húst, nem isznak tejet, — és így nem volna célja annak, hogy teheneiket tartssanak. Nem is lovagolnak, a kocsiukat pedig — amit ok Riksarnak hívnak — napszamos emberek húzzák. Kutyák vannak ugyan Japánban, de ezek vad állatpotban kóborolnak az utcákon, mert Japánban a kutyát sem vadászatra, sem házörzésre nem hasz-

nálják. A kecske és juh is ismeretlen állat, a tyukot, a kacsát és a galambot pedig legfeljebb az idegen számára tenyésztik. Nehány nagybirtokos, aki Yeddo környékén lakik, tart ugyan ökröket, de nem annyira gazdasági, mint inkább vallási okokból, mert Japánban a mikádó-család tagjainak holttettét ökrök húzzák a temetőbe. Talán csak egyetlen háziállat van s mikádó birodalmában; egy kicsike freg, amely minden családban népszerű: a selyembogár.

Gőzhajózás a Tiszán.

Ervényes 1897. márczius 23-tól.

Péntek kivételével naponként!

Csongrád—Szeged.

Csongrádról indul 5 óra 00 percz reggel			
Szentesről	5	35	•
Csanyról	6	10	•
Mindszentről*	6	45	•
Algyórtól*	8	10	•
Szegedre érkezik	9	00	délelőtt

Szeged—Csongrád.

Szegedről indul 2 óra 30 percz délután			
Algyórtól*	3	40	•
Mindszentről*	5	40	•
Csanyról	6	10	•
Szentesről	7	00	percz este
Csongrádra érkezik	7	45	•

Szolnok—Csongrád.

Szolnokról indul 1 óra 30 percz délután			
T.-Várkonyról	2	20	•
T.-Versenyről	2	40	•
O- és Uj-Kécskeről**	4	10	•
T.-K.-Inokaról***	5	00	•
T.-Ughról*	5	20	•
Csongrádra érkezik	6	40	este.

Csongrád—Szolnok.

Csongrádról indul 4 óra 15 perc reggel.			
T.-Ughról*	5	45	•
T.-K.-Inokaról***	6	20	délelőtt.
O- és Uj-Kécskeről**	7	10	•
T.-Versenyről	8	45	•
T.-Várkonyról	9	05	•
Szolnokra érkezik	10	00	•

*. Ladik állomás.

** A gőzcsók Uj-Kécsken kötnek ki.

***. T.-Kürtön

2617—T. 97.

Hirdetmény.

A mezőgazdaságról és mezőrendőrségről szóló 1894. évi XII. t. cz. 29. §. rendelkezései szerint közös tenyésztési czélokra csak oly mének használhatók, melyek megejtendő vizsgálat alkalmával ilyenekül alkalmasnak találtak.

Felhívom ennél fogva azon m é n l ó t u l a j d o n o s a k a t, kik méneiket közöstenyésztési czélokra használni szándékoznak, hogy azokat vizsgálatra folyó évi szeptember hó 15-éig, a városi gazdasági tanácsnoknál annál inkább jelentsék be, mert aki köztenyésztési czélokra használni szándékol az apaállatját be nem jelenti, 100 koronáig, aki peei tenyész igazolvánnyal el nem látott apaállatját másnak tenyésztésre átengedi, vagy aki ily mént közös-legelőre hajt — 200 koronáig terjedő pénzbüntetéssel büntetetik.

A ménvizsgálat a magánmentulajdonos kívánságára az általa kijelölendő helyszínen is foganatosítottatik, — ez esetben azonban, az eljárási költséget a mentulajdonos fizeti.

Szentes, 1897. évi augusztus hó 24-én.

3—3

Magyar József,
tanácsnok h. polgármester.

Birtok bérlet, esetleg eladás.

A Fábán-Sebestyén pusztá 42. sz. tjkönyvében 56. hr. sz. a. foglalt 65 $\frac{1}{2}$ hold (1200 nsz. 8l) folyó évi október hó elsejétől bérbe, esetleg örökáron eladó, a bérleti feltételeket Baán Géza sárosvármegyei főpénztárnoknál Eperjesen lehet megtudni, vétel esetén holdja 300 frton részletenkint is eladó, a vételár $\frac{1}{3}$ részének azonnali lefizetése mellett.

Kiadó lakások.

Sima Ferencz kurczaparti házánál egy 6 szobás, és két két szobás lakás Szent-Mihály napjától kezdve **haszonbérbe** kiadó. 3-6

Z. Lakos Györgyné

Külső ecséri földje haszonbérbe vagy felibe kiadó. Értekezhetni III. t. 504. sz. a. 1-3

Kristó Nagy Istvánnak

alsóréti 9 és 10-dik dűllőben lévő földje eladó, vagy több évre haszonbérbe kiadó.

Christoph-féle
fénylakk

Christoph-féle
fénylakk

Christoph-féle Fénylakk

lehetővé teszi, hogy a szobák a mázolás alatt is használhatóságot nyerjenek, mivel a kellenetű szag és a lassú, ragadós száradás, mely az olajfestékek és az olajlakkok sajátja, elkerülhető. Emellett a használat olyan egyszerű, hogy kiki maga végezheti a mázálást. A padló nedves tárgyalattal tisztítható, anélkül, hogy elvesztené fényét. Meg kell különböztetni:

színezett szobapalló-télynymáz,

sárgásbarnát és mahagonibarnát, mely akár csak az olajfesték födibe a pallót a egyáltalán fényt is ad. Ezért egyaránt alkalmazható régi vagy új pallóra. Teljesen betűd minden foltot, korábbi mázálást stb.; van azután

tiszta télynymáz (színezetlen)

új pallókra és parkettra, mely csupán fényt ad. Különbösen parkettra s olajlakkokkal már bizonyítottan egészen új pallókra való.

Csak fényt ad, ennél fogva nem fedi el a fémstrázt.

Postacsomag, körülbelül 30 négyzetméter (két középnyomású szobára való) 5 forint 90 kr., vagy 3 fél mázka.

A követelt megrendelések minden városban, ahol raktárak vannak, ide küldendők. Mintamázások és prospektusok ingyen és barmintve küldetnek. A bevásárlásnál tessék jól vigyázni a cségre s a gyári jegyre, mivel ezt a több mint 1850 éve létező gyárműnyt sokféle díjazások és lemezek, s sokkal roseább, s gyakran a cségrek meg nem felelő minőségben hoztak forgalomba.

Christoph Ferencz,

A valódi szobapalló- fénylakk feltalálója és egyedüli gyártója 12V14

Prága, K. Főraktár: Berlin.

Szentesen kapható: Eisler Lajos.

Csongrádon: Bagossy József.

Vásárhelyen: Czupótt R. Ferencz.

Alapított 1858.

Budapesti Szivattyu- és Gépgyár Részvény-Társaság

(ezelőtt) WALSER FERENCZ)

BUDAPESTEN, VI. ker., Külső váczli-ut 45. szám.

Szireőnyezim: Szivattyugár Budapest.

Gyárt: mindenféle gőzgépet, Schmidt-féle forrgőzmotorokat (40% szénmegtakarítás), petroleum- és benzín-motorokat, Keretfűrészeket, körfűrészeket és cserterőket. Gőzkazánokat, előmelegítőket, tartányokat. Hidakat és egyéb vasszerkezeteket. Mindenféle szivattyukat gőz-, szij- és kézi hajtásra, valamint villamosüzemre. Ártézi kutfelépítményeket vasból. Tűzfecskendőket és vízszállítókat, tűzoltósági felszerelési tárgyakat. Köztisztasági szereket, öntöző-kocsikat, sárkaparó és seprőgépeket, hőkéket és uthengereket. Egészségügyi szereket, mint gőzferőtlenítő készülékeket és teljes fertőtlenítő telepeket, pöczegödör tisztító készülékeket. Vas- és erczőntvényeket, harangokat. Keményöntésű aczélfeleltű tűzrostélyokat egyenes és kigyóialakban, valamint polygon-rostélyokat.

LETESIT: vízműveket, csatornázásokat, vízvezeték és légszeszberendezéseket, központi fűtéseket. 25-40

Arjegyzékek és költségvetések ingyen és bérmentve küldetnek.

ELSŐ KÖNYVNYOMDA RÉSZVÉNYTÁRSASÁG

Szentesen, Kurczaparti-utca 31. sz.

Jutányos árak!

ELVÁLLALJUK:

Diszes számlák, jegyzékek, tudósító levelek; diszes meghívók, tánczrendek, divatos eljegyzési és esketési kártyák; étlapok, községi és városi hivatalos nyomtatványok; árjegyzékek, cím-, asztali s névjegyek, továbbá mindennemű és színű falragaszok és diszes kiviteli gyászlapok elkészítését.

Szép kivittel!

Harmincz év óta fennálló

s a mai kor igényeinek minden tekintetben megfelelő betűkkel és gyorsajtóval ellátott

ujjonnan berendezett

könyvnyomdánkat,

melyben minden e szakmába vágó munkák a legjutányosabb áron, csinos kivitelben, gyorsan és pontosan készítettnek el, — ajánljuk a n. é. közönség pártfogásába.

Szentesen, 1896. július havában.

Tisztelettel

Szentesi első könyvnyomda részvénytársaság.

Gyors elkészítés!

ELVÁLLALJUK:

Mindennemű táblás kimutatások és takarékpénztári mérlegek; időszaki és folyóiratok, hírlapok, művek; diszes kiviteli szalag-aranyozások és számlák; ipar és kereskedelmi körlevélek csinosan kiállítva; mindennemű irodai és ügyvédi nyomtatványok; levélpapírok és borítékoknak czégnomással készítését.

Pontosság!

A SZENTESI LAP szerkesztősége és kiadóhivatala,

hol kéziratok elfogadtnak s az előfizetési pénzek felvételnek.